HAFTALIK ALBÜM

Hak Yerini Bulur

Zengin müsabakamız!

300 Okuyucumuza, devamlı olarak, kıymetli hediyeler dağıtıyoruz.

HAFTALIK ALBÜM'ün her sayısının 27 inci sahifesinde, (Bilmece, Bulmaca, Eğlence) ler bulacaksınız. Bu eğlenceli bilmece ve bulmacalardan bir tanesinin üzerinde «Müsabaka bilmecesi» yazar.

Ardı ardına dört sayımızda, 1 den 4 e kadar numaralanmış böyle «Müsabaka bilmeceleri» vardır. Dördüncü sayımızdakini de çözdükten sonra, 1 den 4 e kadar 26 ıncı sahifelerdeki kuponlarla «Müsabaka bilmeceleri» çözülerini ve okunaklı bir şekilde yazılmış adınızı ve adresinizi bir zarfa koyunuz. (HAFTALIK ALBÜM - Müsabaka bürosu, Türkiye Yayınevi, Ankara caddesi No. 36 - İstanbul) adresine yollayınız. 1 den 4 e kadar bilmeceleri doğru çözmüş olanlar arasında kur'a çekilecek ve kazananlara aşağıdaki zengin ikramiyeler verilecektir.

1 Kişiye:	**B İ S İ K L E T**
1 Kişiye:	**Fotoğraf makinesi**
3 Kişiye:	*Kol saati*
5 Kişiye:	*Pergel takımı*
5 Kişiye:	*Mürekkepli dolma kalem*
5 Kişiye:	*Voleybol topu*
10 Kişiye:	*Pilli elektrik feneri*
10 Kişiye:	*Sulu boya takımı*
10 Kişiye:	*Kuru boya takımı*
10 Kişiye:	*Kurşunlu dolma kalem*
20 Kişiye:	*Atlas*
20 Kişiye:	*Türkçe - İngilizce cep lûgatı*

Ve 200 kişiye Türk romanları serisinden seçme kitaplar..

(HAFTALIK ALBÜM) ü alınca heyecanlı romanlar ve hikâyeler okumuş olmakla kalmıyacak, güzel bir koleksiyon sahibi olacak ve ayrıca zengin hediyeler kazanacaksınız.

Fiatı 30 Kuruş *Sayı: 2* *8 Ekim 1952*

HAFTALIK ALBÜM

Her hafta Çarşmba günleri çıkar hikâye ve roman mecmuası

Sahibi: TAHSİN DEMİRAY
Yazı işlerini fiilen idare eden:
CELÂL DEMİRAY
Sayısı her yerde 30 kuruş. Yıllık abonesi (50 sayı 15 T. L.) 6 aylık abonesi (25 sayı 7,50 T. L.)
Yayınlayan:
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara caddesi No. 36 - İstanbul
Telefon: 23714
Basıldığı yer: Türkiye Basımevi

Heyecanlı Bir Polis Macerası

Nakleden: Vahit Orgun

En üst basamağa varacağı sırada kafasına müthiş bir şey indi.

Ölüm Dakikaları

Polis müfettişi Pol, bir müddet etrafına baktıktan sonra yanından geçen bir yolcuya sordu:

— Affedersiniz, «Kırmızı fener» kabaresi acaba ne taraftadır?

— Sol taraftaki ilk köşeyi dönün göreceksiniz.

— Teşekkür ederim.

Bu malûmatı alan müfettiş Pol, tarif edilen istikamette yürümeğe başladı.

Banyo mevsiminin çoktan geçtiği bir zamanda, Brötanyanın bu küçük plâj kasabasına gelişi ilk nazarda garip görülebilirdi. Fakat meşhur polis ha-

fiyesini buralara çeken, bir zevk gezisi değil, çok mühim bir vazife idi.

Son zamanlarda, Fransada çok miktarda sahte bin franklık sürülmeğe başlanmıştı. Bu kalp paralar o kadar ustalıkla taklit edilmişti ki, mütehassıslar bile bu sahtekârlığı güçlükle farkedebilmişlerdi. Bu paraların daha ziyade Brötanya ve civarında gözükmesi kalpazanların bu bölgede çalıştıklarını belli etmişti. İşi ele alan müfettiş Pol, mahir bir av köpeği gibi izleri takip ede ede nihayet bu küçük ve sakin balıkçı kasabasına kadar gelmişti.

Müfettiş Pol, buraya gelince, yapılacak işin evvelâ kasabanın en büyük kahvesi olan «Kırmızı Fener» e gitmek olduğuna karar verdi. Mezkûr kabareye girince, bir müddet, içerideki sigara dumanından etrafını göremedi. Havaya alıştıktan sonra, ortada boş gördüğü bir masaya çöküp bir şişe bira ısmarladı ve etrafını tetkike başladı.

Masalardakiler, bu yabancıyı farketmemiş gibi, oyunlarına devam ediyorlardı. Birçok masalarda açık saçık giyinmiş uygunsuz kadınlar, denizcilerle kaba kaba şakalaşarak içki içiyorlardı. Velhasıl, herkes kendi âlemlerinde idi. Yalnız, yan taraftaki bir masada tek başına oturan bir denizci, polis hafiyesini dikkatle süzdü. Müfettiş Pol da kendisini görmüş, denizcinin bu garip alâkası nazarı dikkatini çekmişti. Fakat, bu hali farketmemiş gibi, birasını boşalttıktan sonra kalkıp kabareden çıktı. Hem yürüyor, hem de düşünüyordu:

«Bu herif, kabarede benimle ilgilenen tek şahıs oldu. Acaba beni tanıdı mı?... Bunda bir iş var. Şimdilik şüphe uyandırmayalım. Yoksa işleri karıştırırız. Herifi her istediğim zaman bulabilirim...»

Polis hafiyesi, hem böyle düşünüyor, hem de kumsalda yürüyordu. Bir müddet karanlıkta ilerledi. Artık kumluk bitmiş, kayalıklar başlamıştı. Ağır adımlarla ilerlerken, arkasında bir ayak sesi duyar gibi oldu. Eli tabancasında süratle döndü. Görünürlerde kimseler yoktu. Fakat, müfettiş yanılmadığına emindi.

Bir müddet, o şekilde bekledi. Kimse görünmeyince, çarnaçar yoluna devam etti. Çakıllar arasında bir müddet ilerledikten sonra, koca kaya gibi bir şeyle karşılaştı. Biraz yaklaşınca bunun kaya değil, yirmi metre uzunluğunda karaya oturmuş bir gemi olduğunu gördü. Herhalde, uzun müddetten beri kıyıda idi. Zira, dip tarafları hep midye tutmuştu. Islak kayalarda ayağı kaya kaya gemiye sokuldu ve eliyle yoklıya yoklıya etrafında dolaşmağa başladı.

Birdenbire duraladı. Eli, yepyeni ve sıkıca bağlanmış bir halata değmişti. Böyle terkedilmiş bir gemide yeni bir halatın bulunuşu garipti. İki elile asıldı ve kendini yukarı çekti. Bir lâhza sonra, çevik bir hareketle geminin güvertesine çıkmıştı. Cep fenerini yakarak etrafına göz gezdirmeğe başladı.

Bir gemide işe yarar, para eder kıymetli ne varsa, âletler, camlar, hattâ kapılar bile sökülmüştü. Gemi, tamtakır, kuru bakır gözüküyordu. Polis hafiyesi, biraz ilerledi. Şimdi, önünde bir açıklık ve ambar gibi bir yere inen bir merdiven çıkmıştı. Dikkatle basamakları indi. Karşısına çıkan kapı kilitli idi. Müfettiş Pol, cebinden çıkardığı bir maymuncukla kapıyı açtı.

Cep fenerinin ışığı altında içeri bakınca, ilk nazarda, burasının oldukça temiz tutulmuş bir yer olduğunu farketti. Fenerin ışığını sağa sola gezdirmeğe başlayınca, bir sevinç ışığı çalmaktan kendini alamadı. Karşısında, bir masanın üzerinde kalp para basmağa yarayan âletler, kesilmiş deste deste banknotluk kâğıtlar, mürekkep kutuları ve bir sürü garip eşya druyordu.

Vakit geçirmeden geri dönüp kapıyı, eskisi gibi, kilitledi. İz bırakmadan çıkmak ve kalpazanları tuzağa düşürmek istiyordu. Bu düşünce ile ambara gelip acele acele merdivenleri tırmanmağa başladı. En üst basamağa varmak üzere idi ki kafasına müthiş bir darbe yedi. Sanki, gözlerinin önünde şimşekler çakıyor, kafasının içinde çanlar çalınıyordu. Darbenin tesirile, ayaklarının bağı kesilerek merdivenlerden yuvarlanıp sırt üstü ambara düştü.

Kendine geldiği vakit, ne kadar zaman geçtiğini kestiremedi. Sersemliği devam ediyordu. Kafasında müthiş bir ağrı vardı. Ayakları üzerinde sallanarak doğruldu. Gözleri karanlığa alışınca, etrafına göz gezdirdi. Dapdaracık bir yerde idi. Herhalde, dip ambar denilen, geminin en altındaki yerde bulunuyor olacaktı. Duvarda, kırık şişeli bir gaz lâmbası, yerde saman döküntülerinden başka bir şey yoktu.

Ceplerini karıştırırken, kafasına vuranın kendisini niçin öldürmediğine hayret ediyordu. Ceplerinde ne var ne yok alınmıştı. Fener, hüviyet varakası, cüzdanı hep gitmişti. Kala kala cebinde kibriti ile kalemi kalmıştı.

Odaya şöyle bir göz attı. Kapı filân yoktu. Sadece başının üzerinde bir kapak vardı. Ellerile itmek istedi; fakat, kapak, dışarıdan o kadar iyi kapanmıştı ki yerinden oynamıyordu. Yanında, vurarak zorlıyacak bir şey de olmadığına göre, burada hapis kalmıştı. Polis müfettişi, bir çare ararken, tekneye bir şeyin çarptığını duyunca:

— Tamam, şimdi hapı yuttuk. Deniz yükselmeğe başladı; diye söylenmekten kendini alamadı.

Kendisini temizlemeyişlerinin sebebini şimdi anlıyordu. Kendisini müthiş bir ölüm bekliyordu: Deniz yükselmeğe başlayacak, gemi su ala ala bulunduğu yer su ile dolacak ve o da boğularak ölecekti. Ertesi gün cesedi denize atacaklar ve böylece bu işe bir kaza havası vereceklerdi.

Daha şimdiden, deliklerden içeri su dolmağa başlamış ve polis hafiyesinin dizlerine kadar çıkmıştı. Müfettiş Pol, bütün kuvvetiyle duvar tahtalarına vurmağa başladı. Fakat boşuna... Tahtalar yerinden esnemiyordu bile. O anda, aklına şahane bir fikir geldi. Hemen duvarda asılı duran lâmbaya atıldı. Sırtından çıkardığı gömleğini iyice gazlayıp kapağın arasındaki aralığa sıkıştırdı. Geri kalan gazı da tahtaya çarptı ve bir kibrit çakışta gömlekle tahtaları alevledi. Ambarın içi yavaş yavaş kesif bir duman ve pis bir koku ile doluyordu. Fakat başka çaresi yoktu. Polis hafiyesi, kâh ıslak mendiliyle ağzını burnunu tıkıyor, kâh başını suya sokuyordu.

Kısa bir zaman sonra, kapak tahtalarının bir kısmı yanmış, bir kısmı da incelmişti. Müfettiş Pol, artık vaziyetin müsait ol-

Kovboyun Plânörü

Nakleden: S. S. Sembal

İri yarı, tam manasiyle bir köy adamı olan çiftlik sahibi Don Rogers, çiftlikteki metruk garajın önünden geçerken, işçilerden Edvard'ın içerden çıktığını görünce; durdu. Kaşları çatıldı:

— Edvard; Yine mi burada idin? dedi. İş zamanında buraya ayak basmaman için, ben sana kaç kere tembih ettim. Bize faydadan çok zararın var. Bütün gün, hayvanlarla meşgul olacağına, buraya geliyor ve saçma sapan şeylerle uğraşıyorsun.

— Saçma sapan şey mi? diye, Edvard, patronuna itiraz etti. Fakat, yeni bir plânör inşa ettiğimi bilmiyor musunuz? Onu, bir an evvel bitirmeğe uğraşıyorum. Çünkü onunla Leyton'da yapılacak plânör müsabakasına girerek birinciliği ve dolayısiyle ortaya konan bin dolar mükâfatı alacağım.

— Aptal, düşüp kemiklerini kıracaksın. Babanın hatırı için, seni adam edeyim diye çiftliğime almıştım. Fakat, şimdi, artık karar zamanı geldi. Ya bu saçma şeylerden vazgeçersin, yahut çiftliğimden gidersin.

Edvardın gözleri yaşarmıştı. Aylardan beri plânörünü ikmal için uğraşıyordu. Şimdi ise, Don Rogers, onu çiftlikten kovmakla tehdit ediyordu. Zaten, sığır çobanı olacak karakterde bir insan değildi; ama ne çare ki plânörünü de ancak burada ikmal edebilirdi.

Don Rogers, kaşları çatılmış, yüzü kızarmış bir vaziyette Edvard'dan kat'i bir cevap beklerken; çiftçinin kızı Nansi, babasının yanına yaklaştı ve:

— Gidelim babacığım diyerek kolunu girdi. Doktor Alder'in nasihatlerini ne çabuk unuttun? Hiçbir şeye üzülüp sinirlenmemelisin.

Nansi, babasına bu sözleri söylerken: «Sen, işi bana bırak; ben babamı teskin ederim» kabilinden Edvard'a göz kırpmıştı. Nitekim, kızının tatlı sözleriyle, çabucak yatışan Don Rogers, kızı kolunda olduğu halde, eve girdi.

Edvard, Don Rogers'in dediği gibi, faydadan çok zararı olan bir kimse değildi. Bilâkis, her gün, muntazaman vazifesini yapar ve sonra imalâthane olarak kullandığı metrûk garaja giderek büyük bir gayretle plânörünü ikmal etmeğe çalışırdı.

Birkaç gün sonra, sarfettiği emeklerin semeresini elde etti: Plânörü uçuşa hazırdı. O gün, gizlice seviştiği, Nansi'yi garaja getirerek plânörünü gösterdi.

Fakat, ertesi gün, plânörünün ikmalinden duyduğu sevinç, öğrendiği bir havadisten ötürü söndü. Çiftliğe, elinde bir tavsiye mektubile, Walt Bisley adında birisi geliyordu. Çiftlikte dolaşan dedikodulara göre de Bisley Nansi ile evlenmek için çiftliğe sokuluyordu.

Walt Bisley'in çiftliğe gelişiyle kulaktan kulağa fısıltı halinde dolaşan dedikodular da arttı. Bir gün, kovboylardan Baldy, Edvard'ı samanlığa çekerek:

— Olup bitenleri duydun mu? dedi. Bu Bisley denilen herif patronun kızı ile evlenmeğe karar vermiş.

Edvard, irkildi; gözlerinde şimşekler çaktı; fakat, bir şey söylemedi.

— En çok, patronun bu herife karşı gösterdiği alâka ve değere şaşıyorum diye Baldy sözüne devam etti. Bununla beraber, neme lâzım, bütün bunlar beni alâkadar etmez.

Nihayet, artık sabrı tükenen, Edvard feveran etti:

— Şuna emin ol ki, bu Bisley denilen adam Nansi ile evlenemiyecek. Nansinin bana ve plânörüme itimadı var. İlk uçuşumdan sonra, Don Rogers'e, kızına talip olduğumu bildireceğim. Fakat, ne oluyorsunuz? Niçin, ağzınızı burnunuzu oynatıyorsunuz?

— Ya! öyle mi efendicağızım? Demek kızımla evlenmek istiyorsun, öyle mi?

Diye, o sırada samanlığa girmiş olan Don Rogers müstehzi bir eda ile konuştu. Sonra, birdenbire sertleşerek:

— Sen avucunun ters tarafını yala!. dedi. Hemen pılını pırtını toplayıp çiftliğimden defol!

Edvard, eşyalarını küçük bir bavula yerleştirip, o gece, çiftlikten ayrıldı ve civardaki Sunset bucağına gitti.

Uyandığı zaman kararını vermişti. «İki gün sonra, plânörü ile ilk uçuşunu yapacaktı.»

Edvardın uçuşa hazırlandığı haberi bütün bölgeye yayılmıştı.

Uçuş sabahı, erkenden, köylüler, çiftçiler, kow-boylar uçuş yerine birikmeğe başladılar. Edvard, döşediği ray vasıtasiyle tepenin kenarındaki u-

---

duğunu görünce, sıçrayarak iki eliyle kapağa müthiş bir vuruş yaptı. İki geniş tahta kırılıp açılınca işler kolaylaştı. Polis hafiyesi, yüzünü muhafaza ederek, sıçrayıp kapağın dışından yakaladı ve kendini yukarı çekti. Bir an sonra dışarıda idi. Elleriyle saçları biraz yanmıştı ama, muhakkak bir ölümden kurtulmuştu. Hemen suya atlayıp yüzerek sahile çıktı.

Bir müddet sonra, kasabanın polis karakolundan eli silâhlı bir kıta polisle «Kırmızı Fener» kabaresini basan polis hafiyesi, nasıl kurtulduğunu anlıyamıyarak kendisine hayret ve korku ile bakan, bir gece evvelki bahriyeliyi, yanındaki üç kişi ile birlikte yakaladı. Yanlarında bulunan iki bavulda da, gemiden kaçırdıkları kalpazanlık âletleri vardı.

Kısa bir çalışmadan sonra, kalpazanlar çetesinin diğer efradı da ele geçirildi. Ve böylece polis hafiyesi Pol, güzel bir tatili hak etti...

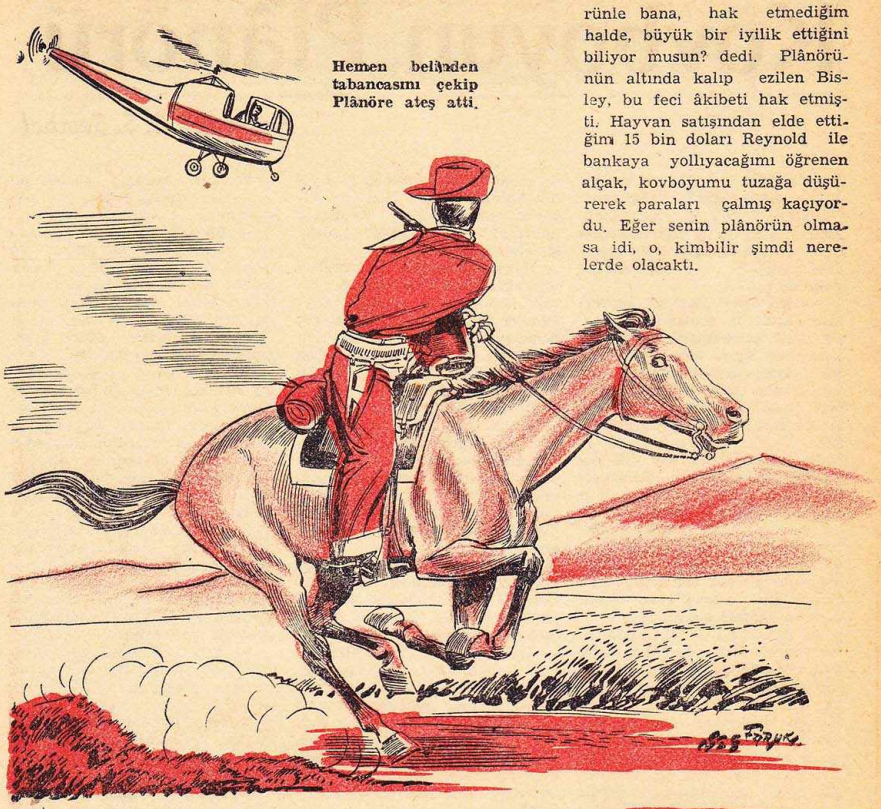

Hemen belinden tabancasını çekip Plânöre ateş atti.

çuruma kadar gittikten sonra havalanacak olan plânörünü, bizzat uçuracaktı.

Topraktan kalkış, Edvard'ın umduğundan da iyi gitmişti. Yere baktı, yüz metre kadar yüksekte uçuyordu. Birdenbire, yerde, bir binicinin atını dört nala sürerek, elinde deri bir çanta olduğu halde, şehirden uzaklaştığını gördü. O sırada, plânörün gölgesi binicinin önüne düştüğünden, binici başını kaldırarak plânörü ve Edvard'ı gördü. Hemen belinden tabancasını çekip plânöre ateş etti. Plânör, tehlikeli bir şekilde eğildi.

— Alçak! Herhalde plânörün bir yerini parçaladı; diye söylenen Edvard, başaşağı düşmekte olan plânörün istikametini düzeltmeğe çalıştı ve bir derece de muvaffak oldu.

Şimdi, plânör, meyilli bir uçuşla ve hızla binicinin üzerine doğru düşüyordu. Felâketin önüne geçmek imkânsızdı.

Çarpışmanın tesiriyle bayılan Edvard, etrafındaki telâşlı seslerle kendine gelince, hissettiği acı ile inledi. İniltisini:

— Oh, babacığım, yaşıyor! diye bir ses takip etti.

Bu ses Edvard'a yabancı gelmiyordu. Gözlerini araladı. Nansi idi. Onun yanında da Don Rogers duruyordu. Edvard'ın gözlerini açtığını görünce, tatlı bir sesle:

— Korkma Edvard, her şey halloldu; dedi. Nansi'yi biraz su getirmesi bahanesiyle yanından uzaklaştırdıktan sonra, Edvard'ın yanına oturarak:

— Edvard, oğlum! Plânörünle bana, hak etmediğim halde, büyük bir iyilik ettiğini biliyor musun? dedi. Plânörünün altında kalıp ezilen Bisley, bu feci âkibeti hak etmişti. Hayvan satışından elde ettiğim 15 bin doları Reynold ile bankaya yollıyacağımı öğrenen alçak, kovboyumu tuzağa düşürerek paraları çalmış kaçıyordu. Eğer senin plânörün olmasa idi, o, kimbilir şimdi nerelerde olacaktı.

Hoş Fıkralar

GİDER AYAK

Hasta ölmek üzereydi. Başucundakilerden biri:

— O malûm arzunu Allah babaya söylemeyi ihmal etme, tembihinde bulundu.

Adamcağız mecalsiz mecalsiz:

— Ben, dedi, unutkanım bilirsin, şu mendilime bir düğüm atıver ki hatırlayayım.

KUŞ PAZARINDA

— Bu papağanın fiyatı nedir?

— İki yüz lira.

— Çok pahalı.

— Nasıl pahalı olur, papağan tam altı lisan biliyor!

— Beş tanesi beni alâkadar etmez; ben sadece bir lisan biliyorum.

MASKELİ SUVARİ

HAK YERİNİ BULUR

GEÇ KALDIK.. GÜN DOĞ- DU ARTIK..
Maskeli dostumuz, Gün doğmadan buraya gelirsen doğru bizim eve koş. Gecikirsen hek zor olacak. Martin

PATRONUN NEYE BENİM AŞAĞI İNMEMEMİ İSTİYORDU SÖYLE.
YALNIZ SİZ DEĞİL EFENDİM.. KİMSENİN AŞAĞI İNMESİNE MÜSAADE ETMİYECEKTİM
2
AŞAĞIDA NE YAPIYORLAR
İKİ SİLAH SESİ.
OLDU İŞTE.. ARTIK KİMSE KARIŞAMAZ.
SES BURADAN GELDİ..
MASKELİ SÜVARİ HA.. MARTİNİN MEŞHUR ARKADAŞI.
ÇARPIŞMA BURADA OLMUŞ..
MAĞLUP TA BURADA..
ÖLMÜŞ.. KİM ACABA?
İŞİTTİĞİMİZ TABANCA SESİ İLERİDEN GELDİ
BELKİ TABANCA DÜELLOSU AÇIK LIKTA OLMUŞTUR
ŞİMDİ BULURUZ. YEĞENİME BİR ŞEY OLMUŞSA BEN DE AŞ ESERİM.
KIPIRDAMA MARTEN. BEKLE.. CO ORADA KİMİN BULUNDUĞUNU ANLASIN.
YA YEĞENİME BİR ŞEY YAPTILARSA..
ADAMIN İSMİ ÇANTASINDA YAZILI.
MARTİNİN DOĞUDAN GELEN YEĞENİNİN İSMİ.
YEĞENİMİ ÖLDÜRMEYİ GÖSTERİRİM
YAKALADIM.
MARTİN YEĞENİNİN KATİLİ SANARAK YANLIŞLIKTA TONTONUN ÜZERİNE ATILDI.

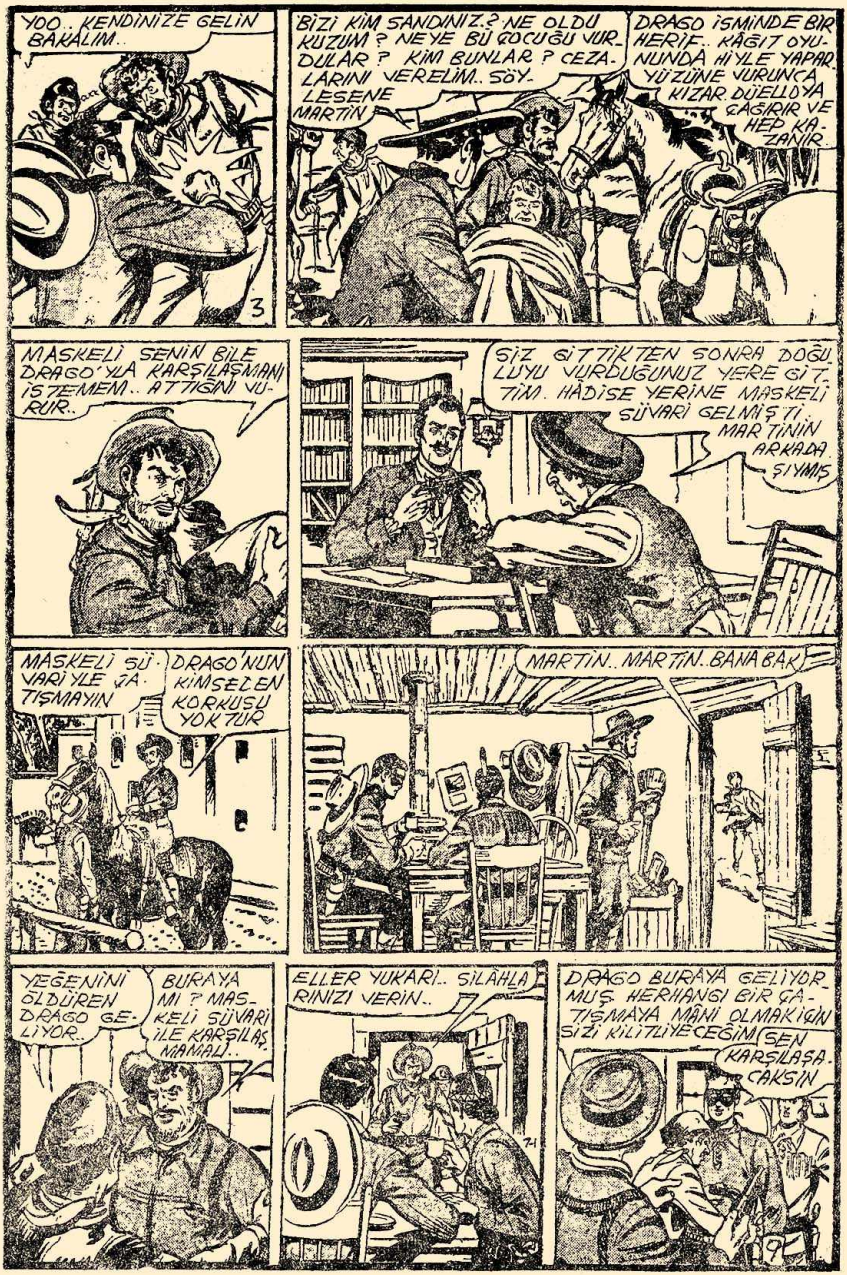
YOO.. KENDİNİZE GELİN BAKALIM..
3
BİZİ KİM SANDINIZ.? NE OLDU KUZUM ? NEYE BU ÇOCUĞU VURDULAR ? KİM BUNLAR ? CEZALARINI VERELİM.. SÖYLESENE MARTİN
DRAGO İSMİNDE BİR HERİF.. KÂĞIT OYUNUNDA HİYLE YAPAR. YÜZÜNE VURUNCA KIZAR DÜELLOYA ÇAĞIRIR VE HEP KAZANIR
MASKELİ SENİN BİLE DRAGO'YLA KARŞILAŞMANI İSTEMEM.. ATTIĞINI VURUR..
SİZ GİTTİKTEN SONRA DOĞULUYU VURDUĞUNUZ YERE GİTTİM. HÂDİSE YERİNE MASKELİ SÜVARİ GELMİŞTİ. MARTİNİN ARKADAŞIYMIŞ
MASKELİ SÜVARİYLE ÇATIŞMAYIN
DRAGO'NUN KİMSELEN KORKUSU YOKTUR
MARTİN.. MARTİN.. BANA BAK
YEĞENİNİ ÖLDÜREN DRAGO GELİYOR..
BURAYA MI ? MASKELİ SÜVARİ İLE KARŞILAŞMAMALI..
ELLER YUKARI.. SİLÂHLARINIZI VERİN..
DRAGO BURAYA GELİYORMUŞ HERHANGİ BİR ÇATIŞMAYA MÂNİ OLMAK İÇİN SİZİ KİLİTLİYECEĞİM
SEN KARŞILAŞACAKSIN

MARTİN BIRAK DRAGO İLE BEN KARŞILAŞAYIM. YAZIK SENİ DE HAKLIYACAK.
SEN İÇERİ GİR BU İŞE KARIŞMA..
MARTİN YEĞENİNİN KATİLİYLE KENDİ KARŞILAŞMAK İSTİYOR. MÂNİ OLMALIYIZ..
İÇERİ GEL DRAGO SENİ BEKLİYORDUM..
İŞİN GÜCÜN OYUNA HİYLE KARIŞTIRMAK.. YÜZÜNE VURULUNCA KIZIYORSUN. DÜELLOYA ÇAĞIRIP ÖLDÜRÜYORSUN BU YAPTIĞIN İNSANLIK MI? AKRANINLA DÖVÜŞSENE..
KİMİNLE DÖVÜŞEYİM İSTİYORSUN
BE_NİMLE!
NİYE DÖVÜŞMİYEYİM. AMA SEN BENİ TAHKİR ETMEDİN Kİ..
HEY NE OLUYORUZ.. NEYE ORADAN ÇIKTINIZ. İÇERİDE DURUN DEME DİM Mİ?
MASKELİ..
MAŞALLAH.! DEMEK MEŞHUR DRAGO SENSİN HA?
EVET. ATTIĞINI VURURUM
BENİ DİNLE KAFANI TUTUYORSUN
SEN BİZİM ARAMIZDAKİ İŞLERE KARIŞMA..
DRAGO'NUN BENİMLE DÖVÜŞMEK İSTEYİP İSTEMEDİĞİNİ ANLAMALIYIM
10

İYİ NİŞANCI OLDUĞUNU BİLİYORUM. FAKAT DRAGO KORKUNÇ TUR. SANA YAZIK OLACAK DOSTUM
HERATTIĞINI VURMASIN DA MUHAKKAK BİR SEBEP OLMALI..
5
YARIN GÜN DOĞAR KEN YİNE Mİ DÜELLO EDECEKSİNİZ BAY DRAGO
EVET.. BU SEFER MARTİNİN ARKADAŞ! MASKELİ GEBERTECEĞİM
MA.. MA.. MASKELİ SÜVARİ HA.. BU DEH ŞET..
GÜN DOĞAR KEN KARŞILAŞACAĞIZ?
HİYLENİ Mİ YAKALADI?
HAYIR.. HAKARET ALAYETTİ O BENİ ÇAĞIRDI.
ÇABUK GEL ŞERİF.. EVİMDE MASKELİ BİR ADAM VAR
E NE OLMUŞ?
HIRSIZLIKTAN.. NEDEN İSTERSEN TEVKİF ET..
MASKELİ ADAM EVİNDE NE YAPIYOR MARTİN? ONUN NEYE TEVKİFİNİ İSTİYORSUN SANA FENALIK MI YAPTI?
ONU HAPİSHANEYE TIK NE OLURSUN ŞERİF..
İŞTE ŞERİF TEVKİF ET..
DEMEK ŞERİFE HABER VERDİN.? BEN EVİNE GİTTİĞİNİ SANMIŞTIM
BU NE DEMEK?
MARTİNİN EVİNE TAARRUZ ETMİŞSİN. SENİ TEVKİF EDİYORUM
YA.. ÖYLE HA.. ARKADAŞLIĞINA HAYRAN OLDUM DOĞRUSU.

GEL.. TEVKİF ET..
6
DOĞRUYU SÖYLE MARTİN ŞERİFİE ARKADAŞ OLDUĞU MUZU VE GÜN DOĞARKEN RANDEVUMA GİTMEMEM İÇİN TEVKİF ETTİRDİĞİNİ SÖYLE
İKİNİZİ DE DÜELLODAN SONRA GÖRÜRÜM BEYLER
GERİ GEL..
ÇABUK TONTO.. ATLARIMIZA BİNELİM
DUR.ATEŞ EDERİM
HAYIR HAYIR DURŞERİF
MASKELİ SÜVARİ ARKADAŞIMDIR DÜELLO EDECEK MANİ OLMAK İÇİN BU YALANI UYDURDUM..
GECELİYECEK BİR YER BULALIM TONTO.. ŞERİF BİZİ KOVALAMIYOR..
DEMEK DRAGO İLE DÜELLO EDECEK?
EVET ŞERİF!
BUNA MANİ OLMAK İSTİYORDUM. DRAGO HEPKAZANIR
MASKELİYİ ÖLDÜRMEK BENİM İÇİN BİR MUVAFFAKİYET OLACAK
12
TONTO.. DRAGONUN DÜELLO TABANCALARINI MUAYENE ETMEK İSTİYORUM
BEN YAPARIM
BU, MASKELİNİN ARKADAŞI..

BEN SANA DRAGOYU GÖZETLEMEYİ GÖSTERİRİM
DRAGO YARDIM ET.
BU ONU TEMİZLER
KİM BU ADAM?
EVİNİZE GİRERKEN YAKALADIM. DÜELLO TABANCALARINIZI ALIYORDU.
MASKELİYLE BİRLİKTE MARTİNİN EVİNDE GÖRDÜM
GÜN DOĞARKEN DÜELLO EDECEĞİM. BOŞUNA BAKMAKİSTEMEMİŞ
ACABA BU KIZILDERİLİ TABANCALARIN SIRRINI ÖĞRENDİ Mİ?
ZİYANI YOK.. NASIL OLSA MASKELİ DOSTUNA BUNU SÖYLİYEMEZ
ATIM KİŞNİYOR.. ACABA TONTO MU GELİYOR
TONTO DEĞİL ŞERİF..
BENİ MARTİN YOLLADI. DÜELLO ETMEK YASAKTIR. SİZİN YURUŞMANIZA MÂNİ OLACAĞIM.

DRAGO MARTİNİN YE-
GENİNİ ÖLDÜR-
DÜ. BEN ETMEZ-
SEM O EDE-
CEK
İLE DÜ-
ELLO ET-
Mİ YE
CEK
8
KABUL ETMİ-
YORUM
EDECEKSİN
BİRİ DRAGOYA HADDİNİ
BİLDİRMELİ.. BEN BU İŞİ
ÜZERİME ALDIM. DRAGO
İLE HESAPLAŞA-
ÇAĞIM.
BEN
BIRA-
KIR-
SAM..
ŞERİF.. SANA YARDIM
GELDİK.
MARTİN.. YİNE
Mİ SEN?
HAKKIN VAR. FAKAT BENİ KURTAR
MAK İÇİN KENDİNİ TEHLİKEYE
ATMANA GÖZ YUMA-
MAM.
İYİ BAĞLA.. MASKELİ ARKADAŞINI
TEMİZLEDİKTEN SONRA
SIRA BUNA GELİR. ONU
DA TEMİZLERİZ..
USLU DUR
YOKSA ŞİM-
DİDEN YOLCU
OLURSUN.
MASKELİ BU TABANCALA-
RIN AŞAĞI VE YANA ATEŞ
ETTİKLERİNİ ÖĞRENİRSE
FENA..
BAK HERİF AYIK..
SÖYLEDİKLERİNİ DUYDU
14
DEMEK SÖYLE-
DİKLERİMİ
DUYDUN?
AYAKLARINA NİŞAN ALIR. KALBİN-
DEN VURURUM DEDİĞİNİ
DUYDU.

NASIL OLSA DÜELLODAN EVVEL ARKADAŞINA BİR ŞEY SÖYLİYEMEZ.
9
DÜELLODAN SONRA DA ONU BİR BAŞKA YERE YOLLARIZ
DÖNÜŞÜ OLMAYAN BİR YOLCULUK
TONTO BİR YANDA DRAGONUN EVİNDE ESİR VE BAĞLIYKEN...
7-27
..DİĞER TARAFTA MASKELİ DE BİR AĞACA BAĞLANMIŞTI
TONTO'YA NE OLDU? ÇOKTAN DÖNMÜŞ OLMASI LÂZIM
DRAGOYLA KARŞILAŞIP ÖLMEK TENSE BAĞLI KALSIN..
ANLIYORUM ÇOK ÜZÜLÜYOR.. SUN AMA BAŞKA ÇARE YOK
KURTULUP TONTOYU BULMALIYIM.
BİR ŞEY OLDU HERHALDE YOKSA TONTO GERİ DÖNERDİ.. BELKİ DRAGO YAKALADI
7-28
İPİ GEVŞETEMİYORUM..
BULDUM GÜMÜŞ
GÜMÜŞ
GÜMÜŞ BENİ BURADAN KURTAR.. İPLER.. İPLER..
TAMAM.. OLUYOR.. KURTULUYORUM.. AFERİN GÜMÜŞ

IŞIĞI SÖNDÜRÜYORUM. BEN ARKADAŞINI TEMİZLEYİP GELİNCEYE KADAR SEN UYU

10

AFERİN GÜMÜŞ.. BENİ KURTARACAĞINI BİLİYORDUM.

ŞİMDİ ŞERİFLE MARTİNE İYİ BİR DERS VERELİM.

MASKELİ SÜVARİ BANA NE ÇOK KIZMIŞTIR KİM BİLİR

FENALIK OLSUN DİYE YAPMADIK YA NE? YAPALIM..!

İŞTE! ŞERİFLE MARTİN GELİYOR.. BİR SÜRPRİZ YAPAYIM

KEMENT ATTILAR..

BAĞLAN DIK..

TÜFEKLE OYNAMAK YOK

AH

AY

SEN AH NASIL ÇÖZDÜN

ATIM GÜMÜŞ.. ÇÖZDÜ

KENDİNİ İLLE ÖLDÜRMEK İSTİYORSUN.

DRAGOYLA DÜELLO EDENE KADAR BU RADA BAĞLI KALACAKSINIZ

16

SEN KANUNUN TEMSİLCİSİ DEĞİLSİN DRAGOYA BİR ŞEY OLURSA SENİ YAKALARIM
BUNU GÖZE ALIYORUM.
GİDİN.. ŞERİFLE MARTİNİN BİR MÜDDET ATA İHTİYACI OLMI. YAKK
BİZİ BAĞLI BIRAKIYOR.
SİZİ SONRA GÖRMEĞE GELİRİM
BENİ KURTARMAK İÇİN KENDİ VURUŞACAK..
DRAGOYU ÖLDÜRSE KANUN YAKASINA YAPIŞACAK.
ŞİMDİ DRAGONUN KUMAR SALONUNU ARAMAĞA GİDEN TONTOYU BULMALIYIM..
KASABA UYKUDA.. İŞTE DRAGONUN EVİ..
TONTO NEREDE ACABA?
GÜMÜŞ.. GÜMÜŞ.. NE VAR YİNE? NEYE SAHLANIYORSUN?
TONTO..
VAH TONTO VAH.. SANA NE OLDU? DUR GELİYORUM.
HİNTLİYLE BİRİ VAR.. BELKİ MASKELİ SUVARİDİR.
17

DRAGO BENİ ESİR ETTİ. ÇOK ŞEY ÖĞRENDİM. HERKESİ NASIL VURABİLDİĞİNİ ÖĞRENDİM
NASIL?
BURADA NE YAPIYORSUN?
İÇERİDE HİNTLİNİN YANINDA BİRİ VAR.
BELKİ MASKELİ SUVARİDİR.
ONA BİR OYUN OYNAYALIM.
BEN HABER VERİNCE KAPIYI AÇ İÇERİDE BİRİ VARSA ONA BİR SÜRPRİZ YAPALIM
SİZ SÖYLEYİNCE AÇARIM BAYDRA-GO
SENİ BU HALE SOKANLARI CEZASIZ BIRAKMIYACAĞIM TONTO..BİR FİKRİM VAR
ELLER YUKARI.
ELLER YUKARI..YAKA...
HİNTLİYLE BİRİ VAR DEMİŞTİN
BENİMLE ALAY MI EDİYORSUN
NE BİLEYİM KONUŞMA...
SENİ AD-TAL..

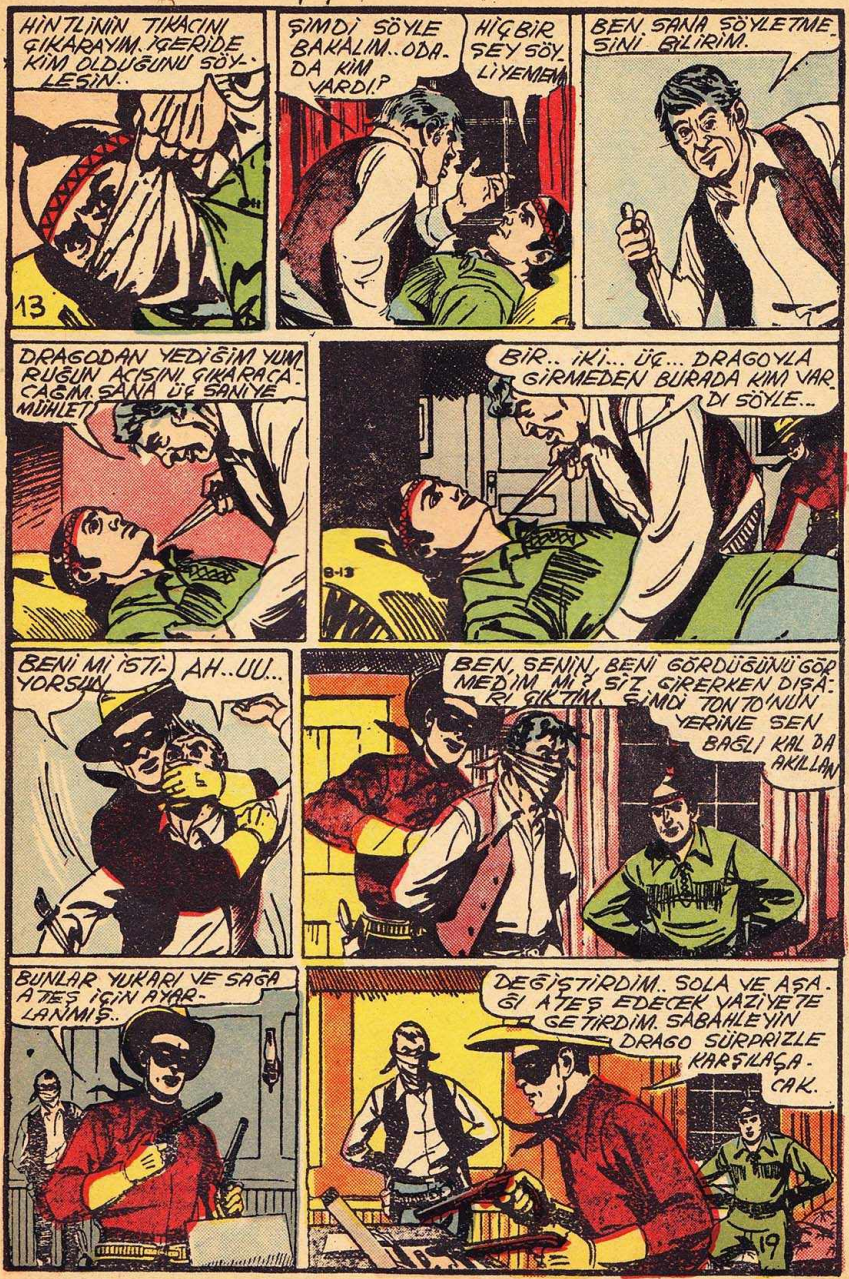
HİNTLİNİN TIKACINI ÇIKARAYIM. İÇERİDE KİM OLDUĞUNU SÖYLESİN..
13
ŞİMDİ SÖYLE BAKALIM.. ODADA KİM VARDI?
HİÇBİR ŞEY SÖYLİYEMEM
BEN SANA SÖYLETMESİNİ BİLİRİM.
DRAGODAN YEDİĞİM YUMRUĞUN ACISINI ÇIKARACAĞIM. SANA ÜÇ SANİYE MÜHLET!
BİR.. İKİ... ÜÇ... DRAGOYLA GİRMEDEN BURADA KİM VAR DI SÖYLE..
BENİ Mİ İSTİYORSUN
AH..UU...
BEN, SENİN BENİ GÖRDÜĞÜNÜ GÖRMEDİĞİMİ SİZ GİRERKEN DIŞARI ÇIKTIM. ŞİMDİ TONTO'NUN YERİNE SEN BAĞLI KAL DA AKILLAN
BUNLAR YUKARI VE SAĞA ATEŞ İÇİN AYARLANMIŞ..
DEĞİŞTİRDİM.. SOLA VE AŞAĞI ATEŞ EDECEK VAZİYETE GETİRDİM. SABAHLEYİN DRAGO SÜRPRİZLE KARŞILAŞACAK.
19

SENİ YİNE BAĞLIYACAĞIM. DRAGO BENİ ŞELDİĞİMİ ANLAMASIN
14
DÜELLODAN SONRAYA KADAR BUYURMISAFİRİM OL...
GÜNEŞ DOĞUYOR. MASKELİYLE DRAGO ÇARPIŞACAKLAR..
SENİNKİNİ BURADA OLACAK SANDIM AMA YOK..
MASKELİYİ YENMEK İÇİN YARDIMINA İHTİYACIM YOK
EE.. GÜMÜŞ.. DÜELLO ZAMANI GELDİ
SİLÂHINIZI SEÇİN..
DRAGONUN TABANCALARI HA? EN İYİ DÜELLO TABANCALARIDIR
BİR TEK ATEŞ HAKKINIZ VAR. ONBEŞ ADIM ATIP DÖNÜN VE ATEŞ EDİN
ŞERİF.. BİR ELİM SERBEST. BELKİ MASKELİ VURULMADAN YETİŞİRİZ
20
DRAGO'NUN EVİNE GİDİP BAKALIP.. ORADALAR MI?
TONTO İMİŞ
BURADA NE İŞİ VAR?

DRAGO YARIM SAAT EVVEL GİTTİ
DEMEK VAKTİNDE YETİŞEMİYECEĞİZ GEÇ KALDIK
15
BU ATLARI ALALIM.
DÜELLOYU DURDURAMAYIZ. FAKAT DRAGOYU KATİL SUÇUNDAN YAKALIYACAĞIM.
DÜELLO YERİ BURASI..
DEEH
AteŞ EDİLDİ) ACABA MASKELİ SÜVARİ ÖLDÜ MÜ?
ÖNCE SEN AteŞ ET DRAGO..
ARAMIZ ÇOK AÇIKTI. VURAMADIN. ŞİMDİ SIRA BENDE..
NE OLUR AteŞ ETME CİNAYET OLUR. SİLAHIM YOK TABANCAM BOŞ.
BU DÜELLO DRAGO. ŞİMDİ SIRA MASKELİNİN
AŞAĞIYA NİŞAN ALDIĞIN HALDE. NİŞAN ALDIĞIN YERE GİTTİ. BEN TABANCALARI AYARLADIM.
21

BENİMKİ İSABET EDER
NE OLUR NE OLUR ATEŞ ET-ME..
16
DUR DRAGO.. TABANCALARINI YUKARI ATEŞ ETMELERİ İÇİN AYARLAMIŞ MIYDIN?
TABİİ.. DRAGO AŞAĞI NİŞAN ALIP RAKİPLERİNİ ÖLDÜRÜYORDU. AYAR EDİNCE KURŞUNUN NEREYE SİTİ-GİNİ GÖRDÜNÜZ.
İTİRAF ET DRAGO YOKSA ATEŞ EDERİM
NE DERSİN DRAGO
EVET.. RAKİPLERİMİ BÖYLE ÖLDÜRÜYORDUM.
ŞİMDİ DE YUKARI ATEŞ ETTİN
SENİ TEVKİF EDİYORUM DRAGO KATİLSİN
YEĞENİNİN KATİLİ..
ŞERİF! DRAGONUN ARKADAŞI EVİNDE BAĞLI DURUYOR
DRAGONUN FOYASINI MEYDANA ÇIKARDIN TEŞEKKÜRLER
ŞU MASKELİ YOK
DRAGO.. MASKELİ SİLVARİ İLE DÜELLO ETMEĞE KARAR VERİNCE YANLIŞ ADIM ATTIN
HAYDİ GÜMÜŞ GİDELİM
BİTTİ
22

Ayzbergler Arasında

Korkunç Macera

Gemicilerin birkaçı bir araya geldiği zaman konuşulan şey daima denize ait mevzular, baştan geçen maceralar, heyecanlı hikâyelerdir. Tabiat kuvvetlerile âdeta mücadele eden bu fedakâr adamların en büyük zevkleri budur.

Hikâyemizin kahramanları da böyle bir araya gelmiş bir denizci grubu idi. Salonda oturmuşlar başlarından geçen enteresan vak'aları anlatıyorlardı. İçlerinden yalnız Deniz Kurdu Con susuyor ve hiçbir şey anlatmıyordu. Bunu farkeden salondakiler, Deniz Kurdunun başına üşüştüler ve onun da bir şeyler anlatmasını rica etmeğe başladılar. Bu kadar ısrar ve rica karşısında Deniz Kurdu Con da maceralarından bir tanesini anlatmağa mecbur oldu.

★

— O zamanlar, Kaptan Kolombonun idaresindeki «Franklen» balina avcı gemisinde idim.

Bir sabah, suyumuzu temin eden sarnıç gemisinin ufukta

Onu bu halde görünce fena korktum.

göründüğünü bildirmek için, kaptanın kamarasına girdiğim vakit, onu, faltaşı gibi açılmış gözlerle hareketsiz bir halde buldum. İri ter damlaları inci dizisi gibi alnında sıralanmıştı. Onu bu halde görünce, korku ile haykırdım:

— Kaptan, kendinize geliniz!... Allah aşkına söyleyin, ne oluyorsunuz?

Hafifce titredi. Sonra, boğuk bir sesle sordu:

— Hissi kablelvukua inanır mısın?

O devirde - yani 1905 de - hemen hemen hepimiz bâtıl itikatlara inanırdık. Gayet iyi hatırlıyorum, cinlerin, perilerin fenalıklarına hedef olmamak için mercandan yapılmış küçük bir koyunu uğur diye cebimde taşır, yanımdan ayırmazdım.

— Vaziyete göre, kaptan; diye cevap verdim.

— Şu halde dinle... Geceleyin, uyurken, on sene evvel gemisi ve tayfalarile beraber kuzey buz denizinde kaybolan kaptan kardeşim Pier'in hayalini gördm.

— Size bir şey söyledi mi?

— Evet! Geminizin büyük bir tehlike ile karılaşacağını ve gelip bizi kurtaracağını söyledi.

Gayri ihtiyarî, bildiğim dualardan birini okumağa başladım.

O devirlerde, henüz, ispirtizma, medyum, telkin, telepati v. s. gibi nazariyeler ortaya atılmamıştı. O zamanlar hayallere, ruhlara, cinlere, perilere, deniz kızlarına, hortlaklara, cadılara inanan boş kafalılar çoktu.

Ömründe, hiç içki kullanmamış; yalan, küfür nedir bilmeyen kaptan Kolombonun bu sözleri karşısında nasıl ter döktüğümü artık siz tasavvur edin.

— Şey... Mademki kardeşiniz böyle söyledi... Şey... - diye mırıldanırken, kaptanın yanına niçin geldiğimi hatırladım - Kaptan, sarnıç gemisi ufukta görünmüştü. Belki de, şimdi, gemimize yanaşmak üzeredir.

— Peki! Öyle ise, köprüye çıkalım bakalım.

Sarnıç gemisinden altı, yedi aylık suyumuzla komanyamızı aldıktan sonra yola koyulduk.

Buzlar, erimeğe başlamış. kuzey buz denizinde, av mevsimi başlamıştı. İlk hafta, her şey yolunda gitti. Ümidimizin fevkinde avlandık...

İkinci haftanın ortasında, havalar birden bire bozdu. Dehşetli bir fırtına etrafı kasıp kavurmağa başladı. Gemimiz, bir fındık kabuğu gibi, denizde çalkanıp durdu.

Hafta sonunda, fırtınanın dinmesine sevineceğimiz sırada, kesif bir sis ortalığı kapladı. Durumumuz tehlikeli idi. Fırtınanın şiddetiyle, kuzeyden gelen kocaman buz kitleleri vardı ve etrafımızı göremiyeceğimizden, her ân bir tanesine çarpabilirdik.

Fırtınanın hasarlarına karşı koymak için seferber edilmiş olan mürettebat, dinlenmeğe vakit bulmadan şimdi de sisle mücadele etmek zorunda kalmıştı. Koca buz kitleleri, umulmadık zamanlarda, geminin pruvasında iskelesinde... Sancağında karşımıza çıktığından; dümencilerin vazifelerini daha iyi başarabilmeleri için dümen nöbetini 15 dakikaya indirmiştik.

Gece yarısına doğru, kaptanla beraber kumanda köprüsünde etrafı gözlüyorduk. Birdenbire sert bir hareketle koluma yapıştı ve

— Con!... Dinle, dinle! dedi.

Gecenin sessizliğinde birisi seslenmişti. Fakat, ses, deniz, den değil de sanki gökten geliyordu. Kaptan elini kolumdan çekmeden mırıldandı:

— Kardeşimin sesi!... Rotamızı değiştirmemizi söylüyor... Duyuyor musun?...

Samimiyetle söylemeliyim ki, bu kadar sene geçtikten sonra, bile o sesin ne olduğunu kavrayamadım. Dalgaların uğultusu mu, yoksa bir insan sesi mi idi bilemem.

Kaptan, benim cevap vermemi beklemeden dümenciye haykırdı:

— İskele!... Tam yol, ileri!

Dümene itaat eden gemimiz, istikametini henüz değiştirmişti ki; sisin arasından bir çatırdı duyuldu. Büyük bir dalga gemimizin güvertesini baştanbaşa yalarken dağ kadar büyük bir ayzberg'in gemimizin az evvelki rotasının üzerinde yüzdüğünü dehşetle gördük.

Mucize kabilinden, büyük bir felâketten kurtulmuştuk. Hemen hemen o sıralarda çıkan bir güney - doğu rüzgârı sisi kısa bir zamanda dağıttı. Kendimizi berrak ve sakin bir havada bulduk. Artık, ayzberglere çarpma tehlikesi kalmamıştı.

Kaptan Kolombo, duasını bitirdikten sonra, yaşlı gözlerle:

— Kardeşim... Zavallı kardeşim, bizi kurtardı; diyordu.

Hoş Fıkralar

BAK ŞU ŞİŞMANIN İŞİNE

Acele acele yürüyen şişman bir adam, kahvenin iskemlesinde oturan birinin ayağına basınca beriki hiddet içinde ayağa fırladı:

— Dikkat etsene, daha başka bir yere basamaz mıydın da ayağımı ezdin.

Şişman:

— Dikkat etmediğimi kim söyledi, diye cevap verdi. Kaldırımın her yeri ıslaktı. Sulara basmamış olmak için kuru bir yer seçtim.

MAHKEMEDE:

Namık İşgüden'le Bilâl Şahin birbirini pek çekemeyen iki avukattılar... İşgüden'in mühim bir dâvası vardı. Müddeiumumi onun müekkilini şiddetle itham edip idamını istiyerek yerine oturduktan sonra hasım taraf avukatı mânalı mânalı onun yüzüne baktı. İşgüden:

— Sen neticeye bak, dedi, ben müekkilimin kellesini kurtaracak tedbiri aldım, bile.

— Ne o, yoksa Bilâl Şahin'i yardımcı olarak mı tuttun?

BABASINA BAK..

Bay Mahmudun oğlu her üç ayın sonunda eve not karnesini ma bu defa öyle ürkek değildi. getirirken korkudan titrerdi. A-Tony:

— Galiba notların iyice, dedi.

Çocuk:

— Hayır, diye cevap verdi, yine her seferki gibi, ama artık senden korkum yok. Sandığın dibinde senin eski karnelerinden birini buldum.

VAZİFESİNİ MÜDRİK BİR VATANDAŞ

Fransa'da vergilerden ne derece şikâyet edildiği malûm. Söylendiğine göre aşağıdaki vaka orada cerevan etmiş:

Adamın biri notere gider ve öldükten sonra yakılması için bir vasiyetname tanzim ettirmek istediğini söyler. Noter:

— Pekâlâ, der, küllerinizin kime verilmesini istersiniz?

— "Size verebileceğim son şey budur" kaydıyla birlikte vergi şubesine gönderilmesini isterim.

Bir Kovboy Hikâyesi

KAZMA KUYUYU...

Nakleden: Vahit Orgun

Amerikanın bütün meşhur kow-boyları şehirler arası Rodeo müsabakaları için toplanmıştı. Halk, milli kıyafetler içinde renk renk elbiselerile müsabakaların yapılacağı hususi stadı dolmuştu. Bir kenarda, dokuz muhtelif oyunda hünerlerini gösterecek olan atlet yapılı kow-boylar sıralarını bekliyorlardı.

Halkın alkışları ve yaşaları arasında her at dar geçitten meydana bırakılırken, geçit tahtasının üzerinde bekleyen bir kow-boy atın üzerine atılıyor ve er meydanında boyunu gösteriyordu.

Her kow-boy'un, muvaffak olabilmesi için, muayyen bir müddet, atın üzerinde durması lâzımdı. Şimdiye kadar, hiç kimse bu haşarı atların üzerinde gerektiği kadar kalamamıştı. Her seferinde binbir hırçınlık eden atlar, binicilerini yere vurmuş; toz toprak içinde kalan kow-boylar halkın kahkahalariyle yarışı bırakmışlardı.

Çok kuvvetli biniciler bile, teker teker yuvarlanıp elendiler. Meydanda yalnız iki kow-boy kalmıştı. Jack Benny ile Dick Kennedy... Her ikisi de, şimdiye kadar yenilmemişti.

İlk önce, sahaya, Jack Benny çıktı. Altındaki at, at değil sanki bir volkandı. Her an yerinden sıçrıyarak, silkinerek ve birdenbire şaha kalkarak üstündekini yere çalmağa gayret eldiyordu. Binicisi üzerine yapışmış, ayaklarını hayvanın sağrılarına kenetlemiş olmasına rağmen at, bir iki hamle daha yaparak bu meşhur kow-boy u sırtından aşağı yuvarladı. Jack Benny, tozlar içinde yatarken, hiddetini yenemeyen at, sağa sola çifteler savurarak dolaşıyordu.

Bu beklenmedik mağlûbiyete, fena halde sinirlenen Jack Benny, bir kenara çekilirken Dick Kennedy ortaya çıktı. Hayvanının sağrılarına bacakları perçinlenmiş bir vaziyette bir eli ile dizginleri sıkarken öteki eliyle de şapkasına havada geniş daireler çizdirerek halkı selâmlıyan Dick, en kritik anlarda dahi yüzündeki tebessümü eksiltmeden atın sırtında durdu. At, onu yere çalmak için türlü hırçınlıklar yaptı ise de, bu sevimli kow-boy, hayvana boyun eğdirmesini bildi. Ve nihayet, muayyen müddet dolunca, boru sesleri, onun Amerika şehirler arası binicilik şampiyonluğunu ilân etti.

Seyirciler, sahayı alkıştan çınlattılar. Kadınlar, genç kızlar, ellerindeki kır çiçeği demetlerini meydana, günün kahramanı olan kow-boy'a attılar; ona, uzaktan elleriyle selâmlar yolladılar. Dick Kennedy, bütün bunlara, güzel gülüşü ile ve şapkasını havada sallıyarak teşekkür etti. Altındaki at da, artık yola gelmişti; altında uslu uslu duruyordu.

Az sonra, müsabakanın jüri heyeti, altlarındaki fevkalâde ve sülün gibi atlarla meydana girdiler. Ortada, Texas'ın en güzel, en şahane kızı Mis Texas vardı. Jüriyi teşkil eden azalardan biri Şerif, diğeri de Yargıç idi. Üç atlı, gelip Dick'in karşısında durdu. Yargıç, şampiyonu tebrik ederek başarısını övdü, bu an'anevî müsabakayı kazandığı için ne kadar sevinse az olduğunu söyledi. Şampiyonun mükâfatı olan işlemeli bir eğer takımı ile gümüş mahmuzları Miss Texas'tan alan Dick, bu hediyeyi alırken utancından kızarmıştı.

Törene bandonun çaldığı kahramanlar marşı ile son verildi. Jack Benny, bir kenarda tırnaklarını kemirerek bu töreni seyretti. Kendisine isabet eden uğursuz at, eğer bir parça daha az huysuzluk etmiş olsa idi, şimdi bütün bu eller kendisini alkışlıyacak, güzeller güzelinin elinden hediyeleri o alacaktı. İçinin burkulduğunu hissediyordu. Hattâ, Dick Kennedy'yi tebrik ederken, belki de Dick bu hissin farkına varmış olacaktı ki, ona:

— Şans bu Jack - dedi - Seneye de inşallah sen kazanırsın.

O akşam, aynı çiftlikte çalıştıklarından, işlerine birlikte dönerlerken, Dick memnun, Jack ise haset ve hiddet içinde idi. Bu zafer, aynı muhitte çalışan bu iki genci sonu fena neticelere varabilecek bir yola sevketmişti.

Günler geçiyor, hayat, eskisi gibi devam ediyordu. Zahiren Jack mağlûbiyetini kabul etmiş, Dick de üstünlüğünü unutmuş gibi idi.

Günün birinde, çiftliğe beklenilmedik iki misafir geldi. Jack'in annesi ile kız kardeşi. Onları karşılayan Dick, genç kıza, ağabeyisinin kırlara çıktığını ve ancak akşama döneceğini söyledi. Halbuki kız, Jack'ı hemen bulmak istiyordu:

— Bana bir at verin dedi. Ben ata iyi binerim. Gider onu bulurum.

Dick, yol olmadığını tek başına bulamıyacağını söyledi ise de kız ısrar etti. Bunun üzerine terbiyeli ve sakin bir at olan kendi hayvanını kıza verdi, kendi de yol göstermek için, başka bir ata bindi. Birlikte yola düzüldüler.

Kız atın üzerinde, gayet rahat ve iyi gidiyordu. Fakat biraz sonra hızlanmağa başladı. Dick:

— Miss, hızlı sürüyorsunuz, buraları tehlikelidir.

Diyince, kız bağırdı:

— Ben sürmüyorum, at koşuyor!

Filhakika, Dick'in sakin atı, gemi azıya almış, ağzı köpük içinde süratle gidiyordu. Dick, atını ne kadar hızlı sürerse sürsün bir türlü yetişemiyordu. Öyle bir ân geldi ki atın kolanı da oynamağa başladı. Zavallı kız kendini bırakmıştı. Dick, soğukkanlılığını muhafaza ederek bağırdı:

— Başınızı eğin. Kemend atıyorum!

Kız eğildi ve bir kemendin halkası başının üstünden vızıldayarak geçip atın boynunda düğümlendi. Biraz sonra, at durmuş ve o anda da kız otların üstüne yuvarlanmıştı.

Dick, hemen koştu, kızı kal-

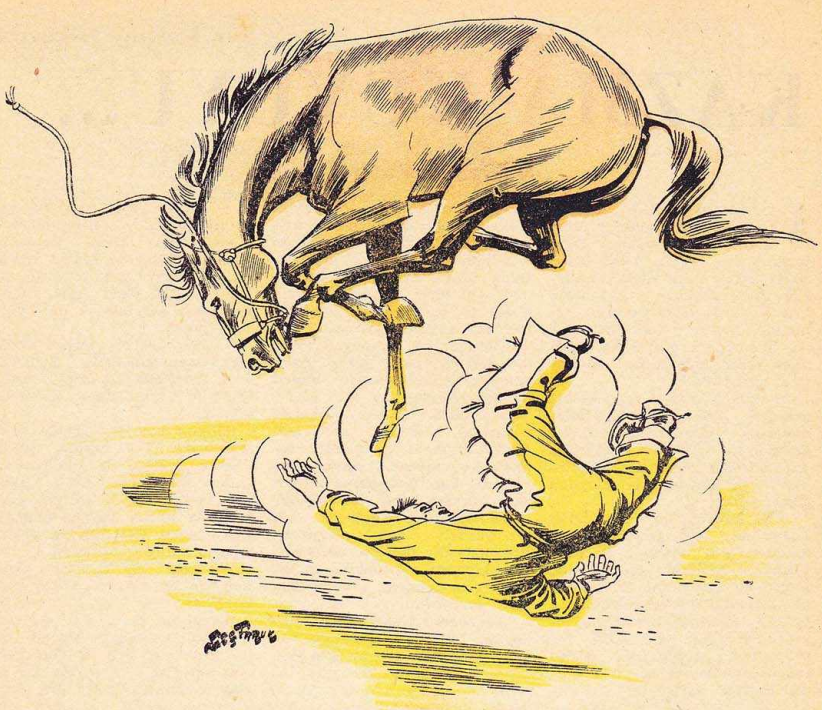

Azgın at, bir iki hamle daha yaparak bu meşhur kovboyu sırtından yuvarladı.

dırdı. Atını teslim etti. Eğeri düzeltirken, bir lâhza durdu; sonra kıza:

— Siz buna binmeyin, ötekine binin; dedi.

Bir müddet sonra, yollarına kazasız belâsız devam ederek Jack'ı buldular.

Geceleyin, Jack Benny, tenha bir yerde Dick Kennedy'nin yanına yaklaşarak eline sarıldı:

— Sana nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum dedi. Hem kız kardeşimin hayatını kurtardın, hem de eğerin altına koyduğum çiviyi gördüğün halde ona ve bana bir tek şey söylemedin.

Dick, vakur bir tavırla cevap verdi:

— Değmez! Yalnız az daha kız kardeşinin ölümüne sebep olacaktın.

O günden sonra, bu iki meşhur kow-boy arasındaki soğukluk zail oldu. Hem çok samimî iki arkadaş, hem de enişte - kainbirader oldular. Ve ertesi seneki Rodeo müsabakalarında iki büyük şampiyonluğu aralarında paylaştılar.

TANINMAMIŞ AKTÖRLER

Paul Muni'ye:

— Kabiliyetleri son derece yüksek olan fakat şanssızlıkları yüzünden tanınmadan kalmış olan sanatkârlar hakkında ne düşünüyorsunuz? diye sordular.

Lâf altında kalmasını sevmeyen kurt aktör:

— Vallahi bilmem, dedi, o bahsettiğiniz aktörleri tanımıyorum ki.

GÖLGE VE GÜNEŞ

Prenses Margaret'in sadeliği sevmesi meşhurdur. Bir gün kendisine:

— Kıral ailesinin birinci evlâdı olarak dünyaya gelmeyi istemez miydiniz? diye sormuşlardı.

— Katiyen istemezdim. Bilirsiniz ki insan ekseriya gölgede, güneşte olduğundan daha rahattır.

YENİ BİR FELSEFE

Genç edebiyatçı, meşhur muharrir François Mauriac'a, ihtisası sahasında çok az şey bilmekte olmasından dert yanılmıştı.

— Fazla üzülme, insan ihtiyarlamadıkça zannettiğinden daha fazla şey bilmekte olduğunun ve bilmediklerinin de, cahili olan insanlara pek büyük bir zarar vermediğinin farkına varır.

HAFTALIK ALBÜM
Bulmaca kupanu: 2

BİLMECE BULMACA EĞLENCE

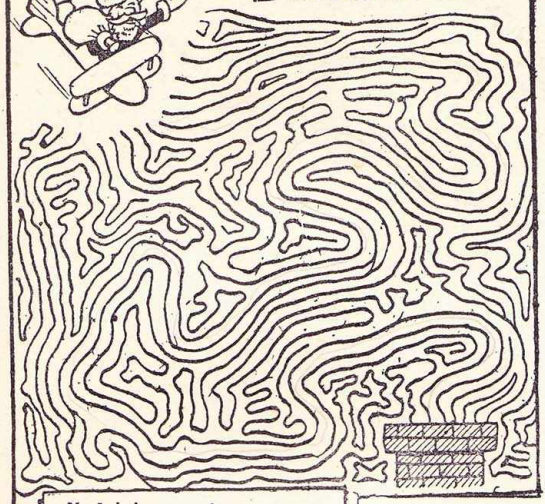

Noel babanın yolunu gösterebilir misiniz?

Müsabaka bilmecesi: 2

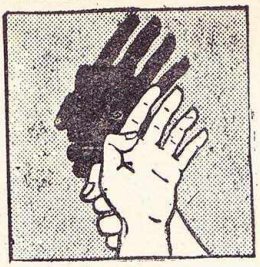

GÖLGE OYUNU

Elinizi bu şekle sokarak duvarda gördüğünüz kızıl deriliyi meydana getirmeye çalışınız

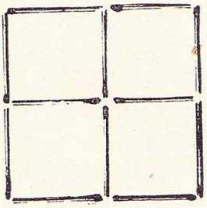

KİBRİT OYUNU

Yukarıdaki kibritlerin dört tanesini yerinden oynatarak bu defa üç kare yapınız? Bakalım muvaffak olabilecek misiniz?

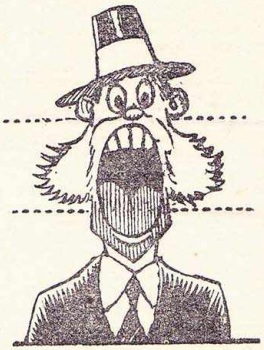

Bu dik dörtgenin içine elinizi kaldırmadan öyle altı çizgi çizin ki sonunda sadece sekiz üçgen elde edilmiş olsun?

Noktalarla işaretlenmiş yerden kıvırınız ve hızla açıp kapayınız.

BÜYÜK TÜRK ROMANI

KIZILTUĞ

APTULLAH ZİYA KOZANOĞLU

TÜRKİYE YAYINEVİ

Şimdiye kadar 6 defa basılmış ve bütün Türk gençleri tarafından okunmuş olan bir şaheserdir.

Fiatı 150 kuruştur.